

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, 02.09.2009

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 4.09.09
nr 4638 podpis.....

BON-I-0700-22-WK/09

H. Kędziak W. Abler
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 8.09.09
nr 6019 podpis.....

Pan
Bogdan Borsewicz
Marszałek Senatu RP

Romanowi Ruci Horvathu

W odpowiedzi na przekazane przez Pana Marszałka przy piśmie z dnia 6 sierpnia 2009 roku, znak: BPS/DSK-043-1918/09 oświadczenie złożone przez Pana Romana Ludwiczuka - Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawie zwrotu kosztów wyposażenia stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych firmom jednoosobowym, uprzejmie wyjaśniam, co następuje:

Istotnie przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92 z późn. zm.) wskazują na możliwość otrzymania zwrotu kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej (art. 26e ustawy) wyłącznie przez pracodawcę.

Ustawa o rehabilitacji zawodowej (...) nie definiuje terminu pracodawcy. Dlatego też – stosownie do przepisu art. 66 ustawy o rehabilitacji (...) - mają tutaj zastosowanie przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 Nr 21, poz. 94 z późn. zm.). Zgodnie z art. 3 pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników (w rozumieniu art. 2 k.p., tj. osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę, spółdzielczej umowy o pracę, powołania, mianowania lub wyboru). Dlatego o zwrot kosztów wyposażenia stanowiska pracy mogą wnioskować podmioty i osoby, które przed złożeniem wniosku i na dzień zawarcia umowy zatrudniają chociaż jedną osobę (inną niż ta, z którą wiąże się zwrot kosztów wyposażenia stanowiska pracy), na którejkolwiek z podstaw wymienionych w art. 2 k.p., niezależnie od ogólnego wymiaru czasu pracy tej osoby i okresu jej zatrudnienia poprzedzającego dzień złożenia wniosku.

Istotne znaczenie związane z zatrudnieniem osób niepełnosprawnych ma doświadczenie pracodawcy w zatrudnianiu pracowników. Tak więc pomoc udzielana pracodawcom daje większe gwarancje powstania stabilnych miejsc pracy, a tym samym wywiązania się

pracodawcy z co najmniej 36-miesięcznego okresu zatrudniania osoby niepełnosprawnej na wyposażonym stanowisku pracy, czy przystosowanym stanowisku pracy.

Nie oznacza to jednak, że jednoosobowe firmy zamierzające zatrudnić osoby niepełnosprawne pozbawione są możliwości uzyskania wsparcia. Takie wsparcie w formie zwrotu kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest możliwe na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Maksymalna wysokość tej pomocy nie może przekroczyć sześciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

Zatrudnienie chociażby jednej osoby niepełnosprawnej daje także uprawnienie do uzyskania dofinansowania do jej wynagrodzenia na podstawie art. 26a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych.

Przedstawiając powyższe uważam, że nie ma potrzeby dokonywania zmian w przepisach o rehabilitacji w zakresie wskazanym przez Pana Senatora, tym bardziej, że wiązałoby się to z nowelizacją ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, a nie samego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie zwrotu kosztów wyposażenia stanowiska pracy osoby niepełnosprawnej.

Z poważaniem

z up.

MINISTER
Jarosław Duda
SEKRETARZ STANU